

[Thomsen.]

blive for svagt udformede, naar de endelige Bestemmelser bliver fastsat af de centrale Skattemyndigheder.

Alt i alt kan det vel siges om disse to Afsnits Bestemmelser, baade Kontrolbestemmelserne og de Bestemmelser, der skulde bevirke Tilvejebringelsen af flere og bedre underbyggede Selvangivelser, at hermed er banet flere Veje frem imod Maalet: et paalideligt Ligningsgrundlag. Men der mangler endnu et Stykke Vej, og det er den Vej, der er brolagt med bevidst urigtige, falske Selvangivelser. Erfaringerne har længe vist, at skal denne Vej renses og banes, maa der bringes skrappere Midler i Anvendelse, og derfor anser vi Bestemmelserne i Lovforslagets tredje Afsnit om Frihedsstraf for svigagtig Hensigt og grov Uagtsomhed ved Udfærdigelse af Selvangivelse for ikke blot nyttige, men nødvendige, og det er saare paakrævet, at Bestemmelserne har faaet den Form, at Straffen ikke blot rammer Selvangiveren, men ogsaa hans betalte Medhjælpere.

Der er i de senere Aar talt og skrevet meget om Frihedsstraf for falske Selvangivelser. For faa Aar siden, nærmere bestemt 4, var nogle af Landets højeste Ligningsautoriteter og største Delen af den danske Presse Modstandere deraf, saa at Anbefalere deraf ikke fandt stort mere Ørenlyd end Røster i Ørkenen, men nu er Situationen i høj Grad ændret. Det Forslag, som her foreligger, og som vel snart vil være ophøjet til Lov, har Skattekommissionen til Ophav, rigtignok efter nogen Betænkningstid, og lyses nu i Kuld og Køn af Venstres højtærede Finansminister under almindelig Tilslutning fra baade Rigsdag og Offentlighed. Vi fra vor Side deltager gerne i denne Anerkendelse. Hvorvidt Straffebestemmelserne er tilstrækkelige, kan diskuteres. Det andet høje Ting har taget Forslagets oprindelige Bestemmelser saa godt som uændret til Følge, og jeg anbefaler det høje Landsting at gøre det samme. Lad saa Ligningsmyndighederne i Marken — Lovforslaget er jo Frugten af deres Arbejde i første Instans — afsige Dommen om de nye Bestemmelser.

Straffebestemmelserne findes i §§ 13 og 17. Der kan paalægges Bøder paa fra 1 til 5 Gange det Beløb, der er snydt for, og man har nævnt disse Tal i Haab om, at de skulde kunne falde sammen med dem, man vil ønske at benytte fra de centrale Ligningsmyndigheders Side. Det har jo ikke været Tilfældet hidtil. Der har været Straffebestemmelser om fra 1 til 10 Gange

det besvegne Beløb, men jeg har næsten aldrig været ude for, at der er benyttet mere end 2 Gange, og det er vel ikke helt uden Skyld i, at vi sidder i det, som vi gør. Endvidere er der Frihedsstraf, Hæfte indtil 2 Aar og i visse Tilfælde baade Bøde og Frihedsstraf. Endelig kan i Sager af mere alvorlig Karakter vedkommendes Navn, Stilling og Bopæl samt Størrelsen af Efterbetaling og Bøde offentliggøres i Statstidende, og jeg maa forstaa, at det bl. a. er for at advare mod at anvende saadanne straffede Personer i offentlig Administration eller lignende betydningsfulde Stillinger. Bøde kan idømmes af Finansministeren, dersom ikke andet ønskes af Finansministeren eller den paagældende. Fængselsstraf og Fængselsstraf i Forbindelse med Bøde idømmes af Domstolene, medens Ligningsraadet fastsætter Reglerne for Offentliggørelse i Statstidende.

Lovens Bestemmelser om Selvangivelse, §§ 1 og 2, træder i Kraft ved Skatteligningen for 1947—48, mens Lovens øvrige Bestemmelser straks træder i Kraft.

Jeg anbefaler med disse faa Bemærkninger Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget, men jeg vil dog mene, at der er visse Ting, der er Grund til at tale lidt nærmere om i et Udvalg.

Fuglsang: Efter den Gennemgang, den højtærede Finansminister har foretaget af Lovforslaget for et Øjeblik siden, finder jeg ikke Anledning til at gøre ret mange Bemærkninger.

Jeg har i Almindelighed været af den Opfattelse, at man skulde blande sig saa lidt som muligt i Folks private Affærer, men det lader sig jo ikke nægte, at Formueopgørelsen pr. 23. Juli 1945, som ogsaa den højtærede Finansminister nævnte, har afsløret Forhold, der gør det paakrævet at finde frem til en mere effektiv Kontrol med Indkomster og Formuer. Det foreliggende fra Folketinget oversendte Lovforslag tilsigter da ogsaa at indføre Bestemmelser, der gør en saadan Kontrol mulig. Der er vel ikke indført tvungen Selvangivelse for Indkomster, men Bestemmelsen i Lovforslagets § 2, hvorefter der kan gives et Tillæg paa fra 15 til 40 pCt. til det foregaaende Aars Indkomst, skal nok faa Folk til at komme med deres Selvangivelse, for ellers bliver det en temmelig dyr Efterbetaling, de faar.

Jeg har lagt særlig Mærke til § 3, Stk. 1, hvorefter Finansministeren kan paalægge Udøvere af et Erhverv, der ikke har Bogføringspligt, Pligt til at føre et Regnskab,